

Előfizetési árak:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 nevá az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPI LAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ös szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek: 51

Adósok országa.

Pécs, 1895. július 16.

(*) Egy klasszikus író egyik munkájában így kezdi az Athénról szóló fejezetet: „Athénben vannak emberek és szamarak.“ Ezt a leírást modernizálva, saját körülményeinkhez viszonyítva mi meg így kezdhetnők: Magyarországon vannak hitelezők és adósok. Sajnos, hogy ez utóbbi fajtából sokkal többen vannak.

A múlt évben statisztikai adatokkal illusztrált munkálat látott napvilágot egyik fővárosi napilapban, mely napnál fényesebben beigazolta, hogy hazánkban az ingatlan tulterhelve van; nem is szólva az ugynevezett függő adósságokról, melyek az egyes pénzüzetek váltó tárcáit alkotják. Ezekben a váltó-tárcákban milliók vannak lekötve és a részvényesek évről-évre nagyobb osztalékokat vágnak zsebre, ugyanarra, hogy manapság legjobb üzlet a bank-alapítás.

Az ugynevezett reális kölcsönök, melyek ingatlanokra első, vagy második helyen való betáblázás mellett, hosszú lejáratra, törlesztésre adatnak, manapság csak egyes nagyobb intézetek által adatnak, a melyek különben betétek kezelésével nem foglalkoznak. De hát mit csinálna az a kis vidéki pénzüzet, a hol 50—60 ezer forint alapítke mellett a betétek összege egy-két millióra rug, ha egy szép napon a betevők megrohannák a pénzüket és visszakövetelnék, jóllehet ezek az összegek biztos helyen, betáblázás mellett vannak elhelyezve. Ezeknek a betevőknek nem lehet ám azt mondani, hogy jöjjetek el pénzetekért 20 vagy 30 esztendő múlva, hanem készpénzzel ki kell őket fizetni, ha csak az illető intézet nem akar likvidálni.

Hogy ily kalamitás ne érje a vidéki kisebb intézeteket, létesítették azt a rendszert, hogy a kölcsönt három hónapi lejáratu váltóra adják ki, melyek azonban folyvást megújíthatók; azonban a kölcsön biztosítására betáblázás eszközöltetik, úgy hogy az adós kétféleképpen is adósa az intézetnek és egy általános pénzügyi panik esetén ki van szolgáltatva a teljes tönkretételnek; mert az évek

hosszu sorára felvett kölcsönét azonnal kell lefizetnie.

E mellett aztán az efféle kölcsönök szerfölött drágák. A kis pénzüzetet megkívánja a maga 6—8 százalékos jövedelmét, ehhez járulnak a három havonkénti megújításkor a váltóúrlapok költségei, a betáblázás, kitáblázás költségei, a különféle írás és nyomtatványdíjak; bizony ha jól fölszámítjuk, egy-egy ilyen kölcsön után az adós igen gyakran 10—12%-ot is fizet, a mit csak azért nem neveznek uszoranak, mert egy takarékpénztár követi el — leplezetten, egy rókáról két bőrt is nyúzva.

De hála a jó sorsnak, a kölcsönös segélyző egyesületekkel, hitelszövetkezetekkel fel van találva a gyógszer, hogy az ország adósainak nagy tömege, köztük a közép- és kisbirtokos osztály, iparosok, emancipálhatják magukat a vidéki pénzüzetek eme uszorája alól és ha beállanak is adósnak, a haszon mégis az övék marad, mert hát ezeknél az intézeteknél az adós egyszersmind részvényes is.

A hitelszövetkezetekről alkotott törvényjavaslat a parlament előtt van, és valószínűleg az őszi ciklusban törvény lesz belőle; a mit talán egyike lesz nemzetgazdasági szempontból a legnagyobb sikerű alkotásoknak, mert kiveszi a föld népet az uszoráskodó részvénytársaságok kezéből és megmenti a föld népet a teljes vagyoni elzűlléstől.

Fontos intézkedés van lefektetve ebben a javaslatban, mely szerint a törzsrészvények 5%-nál többet semmi esetre sem jövedelmezhetnek, mert a felesleg a tartaléktőke képzésére fordítandó. Igen ám, csak hogy az ilyen önszegély elvére alakított szövetkezeteknél, 10 vagy 50 kros heti befizetések mellett nem tanácsos, nem üdvös ezt a tartalék-tőkét ad infinitum emelni. Józan elvek szerint ha ez már elérte a törzsrészvények értékét, úgy felesleges a további gyarapítás, mert az már nem haszonnal, de kárral járna. Tudvalevőleg a felhalmozott pénz nagyobb vállalkozásokra, operációkra szokta csábítani a kisebb intézeteket.

Felmerül tehát a kérdés, hogy mi történjék

a jövedelem-többlettel, mely az 5%-ot felülhaladja? A legjózanabb felelet erre az lesz, hogy kapják meg azok, a kik annak létesítéséhez hozzájárultak és ez a felesleg osztassék ki az adósok között. Vagyis magyarul kimondva: az adósok is kapjanak osztalékokat.

Eddig tudvalevőleg az adósok teremtették meg a részvénytársaságoknak azt a hallatlan gyarapodását, hogy van sok olyan részvénytársaságunk, mely egy 60 frtos törzsrészvényre 200—300 frt évi osztalékokat is ad részvényeseinek. És e mellett akárhány vidéki takarékpénztárnak tartalék-tőkéje, mely szintén csak a részvényesek tulajdona, feléri, sőt többszörösen is túlhaladja a részvénytőkét.

Mindenesetre ez hasznos dolog a részvényes urakra és érdeme a kezelőknek, de hát azért haladunk a korrál, hogy e téren is haladás legyen észlelhető. Ugyis általános a panasz, hogy a tőke kizsákmányolja a kisipart, a földművelést, vegyük tehát elejét a terjengő szociális áramlatoknak azzal, hogy pénzüzeteink járjanak elől jó példával és az évi mérlegben megfelelő osztalékban részesítsék a szegény pontosan fizető adósokat.

Nem úgy gondoljuk ezt, hogy készpénzben leszámolva kifizessék az egyes adósoknak az osztalékokat, hanem úgy, hogy adóssága tőke törlesztésül az év végén leírják. A kamatokat az egész tőke után szedik tovább is, a másik év végén a leirt tőkerészletre eső kamatot is törlesztésre fordítsuk egész mindaddig, míg tudtán és akaratán kívül az eladósodott szövetkezeti tagot teljesen nem sikerült tehermentesíteni.

Itt volna az ideje, hogy hazánk sorsának intézői ez irányban is — a progresszív adó behozatalával — terjeszszék ki tevékenységüket, melyek nagyban hozzájárulnának ahhoz, hogy a fenyegető szocializmus réme bennünket elkerüljön.

* Az 1848—49-es honvédek ellátása.

A hivatalos lap legutóbbi száma közzéteszi a miniszterelnök rendeletét az 1848—49-iki volt honvédek,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Levél Baranya-Kinlódrol.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

(Kánikulai nyavalyák. — Kutatások és utazások. — Az udvarias sárgadinnye. — Falusi cicerone. — A Bánffy-csókolta vad magyar. — A kíváncsi négylábuak. — Cimer a falon. — Pontok a sorok közt. — Talányok. — Nyereg alatt puhult csemegék. — A pillanatgulyás. — Elveszett feleség. — És a többi.)

A kánikulában egyik legelterjedtebb epidemia az utazás, melyet csak valamivel mul felül a sörözés meg a kolera. Télen a manónak se jut eszébe az ide-oda való csúszásmászás; nyaratszaka pedig tücsök, bogár vigan csiripel és nyakába akasztván a kis nikkal csattos etuit, utazik és firkant utazási memoárokot. Egyik az ősmagyarok eredetét kutatja az oroszországi heggyi zsidók között; a másik Karlsbadban reperálgatja kórságos gyomrát; a harmadik meg elliftül Baranya-Kinlódra — koplalni. Szóval valóságos népvándorlás korszakbeli rohamgörcsök uralkodnak ilyenkor az embereken, mikor mindenkinek mehetnékje van.

Az utazási költség beszerzésének mikénti módját nem is említem. Sok esetben diskret dolog ez, mit nem gentlemanlike dolog a más emberfia kíváncsi nókijára akasztani. Hát igen.

Csak utazni és utazni, ez nyáron a szezondivat; sőt ennél is több: noblessz oblzó. Olyannyira, hogy aki nem utazik, az a „rangbeliek“ előtt csak olyan számításba jő, mint a nulla, mely se nem szoroz, se nem oszt.

Prüssz . . . Fütty!! . . . Baranya-Kinlód! . . . tessék kiszállni!

Akik tovább utaznak, ajkbiggyeszte fumigálnak bennünket, kik az életben annyira vittük, hogy csak a szemszédos forgalmon belül utazhatunk. Van is ben' valami . . .

Mikor a kupéból kiszállunk, az a turesi orru, sárgadinnyefejú (a tökök akarom megtisztelni azzal, hogy nem hasonlítom ezt az eleven gyurmatagot hozzá) ur, — alighanem valami gyáros vagy efféle, — kívül Pécsről eddig utaztunk, szuszogva, kövér tokáját cirógatva, mérgesen csapja be utánunk a kocsi ajtaját és szemrehányó basszus hangon szavalja:

— No Gott szei'sz dank, hamar kivitte őket innen az ördög!

Egy gyarostól ez is elég nyájas volt. Szerencse, hogy menetközben ki nem hajigált bennünket az ablakon.

Olyan nagyszerű, pompás perront még sehol se láttam, mint amilyen a baranya-kinlód. Képzélek csak mivel van földve?! Azurszinü, felbőfátólos égbolttal! Valóban, nagy kedvelője lehet a M á v igazgatósága a szabad természetnek.

A várakozó tömeg sűrű sorfalán keresztül eredményteljes megvívott könyöktusa után végre a faluba vivő kocsit porában evickéllünk, hol egy „jófalusit“ affélől interpelláltam meg, hogy hol, merre, mely tájon leledzik a nagykoecma?

— Hm, magik még ezt se tudják? Hát há' valósiak magik?

— Pécsiek.

— Akkó' mögvannak magik keveredve, hogy ide gyűnnek koecsmát keresni, mikó' magiknak több koecsmájuk van odahaza, mint nekünk. (Hej de igaza volt az öregnek! . . .) Halom ha má itt vannak:

menjenek csak erre jobbra, aztán térüljenek balra, aztán menjenek igenest. Mikó' aztán a patikához érnek, ott forduljanak föl az árok mellett balra. Most hát möhetnek.

Ha nem röstelleném a Muzsát Bánffy Dezsőhöz hasonlítani: azt mondanám, hogy ezt a jó embert alighanem a „minden-tudatik“-os nagy publicista csókolhatta homlokon. Ekkora ész, ekkora találat hever parlagon Baranya Kinlódon! . . . Botrány; szőgyen a magyarra, hogy jobbait itt a Hadur háta mögött hagyja ciberelevesen meg tavalyi kolompéron silylődni.

De az mégis vigasztal, hogy a népnevelés már ilyen magas nívón lebeg szép Magyarországon. E tekintetben a más nyelven lotyogó mindenféle idegen nemzetségbéli nációk le vannak pipálva. Igen is, lepipáltuk őket, még pedig somogyi kapadobányával. De úgy is köll a sok „frincund-franc“-nak; virágozzék a magyar kostökcacokó!

*

Roppant kíváncsiak ezek a derék baranya-kinlódí kutyák. Erőnek erejével tudakolják az emberfiától, hogy hol csináltatta a plundráját és milyen szövetből készült a gunyája? Egy természetes kuvaszon meg pláne annyira erőt vett a kíváncsiság, hogy a saját külön hegyes fogaival akart meggyőződni a testünkön fityegő kelme minőségéről. Tartottam is ám aztán olyan alapos magyarázatot az ebütömmel a tudákos négylábu emlős előtt az áruisméből, hogy rögtön a patikába szaladt fogessenciáért . . .

Apropos patika! Tulajdonképp a mi becsületes ciceronenk szavai szerint itt kellene a balfelől árok mellett fölfordulnunk. De időszertütlenné találtván az effajta öngyilkolási tervek végrehajtásával foglalkozni, az öngyilkossági eszmét, illetve a balfelől

valamint azok özvegyeinek nyugdíjazása, állandó segélyben részesítése tárgyában.

E szerint július 1-étől kezdve a miniszterelnök ség keblében alakított vegyes bizottság által engedélyezendő nyugdíjazások, évnegyedenkénti segélyezések és temetési járulékok mérve iránt is csorbitatlanul fentartja a miniszterelnök az országos honvédségi egyletnek fenhivatolt alapszabályaiban foglalt rendelkezéseket, a következő kiegészítésekkel:

I. Nyugdíjazás.

Nyugdíjigénnyel bír az, a ki beigazolja:

a) hogy 1848—49. évben honvéd volt;
b) hogy a 65 évet betöltötte;
c) hogy vagyontalan;
d) hogy oly büntény miatt vádhatározat alatt nem áll, vagy elítélve nem volt, mely miatt az 1885. évi XI. t.-cikk értelmében nyugdíjigénnyel bírók is ezen igényüket elvesztik.

Nyugdíjigénnyel bír a 65 éves életkor elérése előtt is az, a ki beigazolja, hogy a hadjárat alatt szenvedett sebesülés következtében keresetképtelenné vált, szeme világát elvesztette, avagy egyébként nyomorék.

Az évi nyugdíjjarandóság: ezredes 480 frt, alezredes 408 frt, őrnagy 360 frt, százados 312 frt, főhadnagy 276 frt, hadnagy 252 frt, őrmester 72 frt, tizedes 48 frt, közvitéz 36 frt.

A vagyontalan altisztek és közvitézek, kik szemeik világát elvesztették, és így teljesen keresetképtelenné, az őket megillető nyugdíjon felül napi 5 krnyi pótlékban részesíttetnek.

Az 1848/49. évi honvédek özvegyei közül nyugdíjigénnyel bírnak azok, a kik beigazolják,

a) hogy vagy 1849. év augusztus hó 31. napja, vagy ha férje pétervárad kapituláns volt, 1849. év szeptember hó 20-ik napja, vagy ha férje komáromi kapituláns volt, 1849. év október hó 3-ik napja előtt ment férjhez;

b) hogy férjük, mint 1848—49. évi honvéd nyugdíjazva volt;

c) hogy férjét haláláig el nem hagyta;
d) hogy azon esetben, ha elhalt férje nem volt nyugdíjazva, vagyontalan és keresetképtelen;

e) hogy oly büntény miatt bünvádi vizsgálat alatt nem áll, vagy elítélve nem volt, mely miatt az 1885. XI. t.-cikk értelmében nyugdíjigénnyel bírók is, ezen igényüket elvesztik.

II. Negyedévi állandó segély.

Negyedévi segélyben részesíthetők: orvosok, állatorvosok, élelmezési tisztek, gyógyszerészek és a műszaki csapatoknál beosztott alkalmazottak, kik kétségtelenül beigazolják, hogy az 1848—49. évi honvéd hadsapatokhoz voltak beosztva és egyébként is a fentebb körülírt feltételek náluk is felforognak.

III. Temetési járulék.

Az elhunyt nyugdíjazott 1848/49. évi honvédek özvegyei vagy utódai temetkezési járulékból részesíthetők, ha az elhalás napjától számított 30 nap alatt ezt kérelmezik és beigazolják:

a) hogy az elhunytat ők temették el;

b) hogy vagyontalanok.

A temetési járulék:

árok mellett való felfordulást egyelőre felfüggesztették a miként Bánffy mondaná: a terv végrehajtására irányuló igyekezet, addig is mig politikai és egyéb melléktekinetek által nem fog kivántatni, eltevődni határozatodik és az arravaló idők méhébe pihentődni rendeltetik...

Egy ősi kuriára emlékeztető hosszú testű ház előtt állunk. A ház falára túlélénk vörös színekkel ökröfj vagyon pingálva. Elég rébuszt megfejttem annak idején a Vasárnapi Ujságban, így ezt sem volt nehéz megfejteni. Ez a nagy kocma, mely előtt az uton való etetés és itatás, ácsorgás avagy állongálás tiltatódik. Tehát okvetlen be kellett lépniünk az ökröfj égése alatt büszkélkedő épületbe...

(Ezeket a pontokat nem hiába raktam ide. Azt jelentik, hogy itt tollamból kifogyott a szusz, így a többi az olvasó fantáziájára kell bíznom.)

A századvég egyik jelszava: takarékoskodjunk. Különösen a praktikus amerikai yankeek értik a módját. Hanem még ezeket is tullicitálja az elmés takarékoság, vagy ha jobb tetszik: takarékos elmeség dolgában egy italméréssel foglalkozó baranyakinlódai polgártárs, ki még a betűkkel is takarékoskodik. Ezt íratta a boltja fölé: KÖZ. I. vendéglő.

Egy kis erőlködés után csakhamar kitaláltuk, hogy **központit** köll olvasnunk a talányos fölírásból. Így tudtam astán meg, hogy vannak Baranya-Kinlódon központi és köz nem ponti vendéglők. Csak arra vagyok kíváncsi, miben különbözik egyik a másiktól.

A restauráció alighanem köz nem ponti. Erre a konsekvenciára mindazonáltal csak a szavak néminemű rokonhangzása folytán jutottam; t. i. itt a

Közvitéz és altisztnél 15 frt, tisztnél 25 frt, törzstiszteknél 40 frtig terjedhet.

A rendelet további intézkedései a kérvények fölszerelésére, a bélyegmentességre, a nyugdíjigény megszűnésére, a nyugdíj és negyedévi segélyösszeg kiutalására s a kérvények benyújtására vonatkoznak.

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 16.

— **(Személyi hir.)** Majorossy Imre városi főjegyző négy heti szabadságideje letelén. hivatalát ma reggel vette át újra. A főjegyző ur egészségének, úgy látszik, alaposan hasznára volt a pihenés, mert most viruló jó színben és jó kedvvel teljesíti teendőit.

— **(Szepessy-rekviem.)** Pécs város nagy-névű jötevényének lelkiüdvéért ma délelőtt volt a gyászisteni tisztelet, melyet halála évfordulóján évenként meg szoktak tartani a székesegyházban. A városi hatóságot Aidingger János polgármester képviselte.

— **(Pécs város közigazg. bizottsága)** f. hó 18-án d. e. 10 órakor tartja ülését a városház közgyűlési termében, melyen Kardos Kálmán főispán fog elnökölni, a ki akkorára visszatér a fővárosból.

— **(A pécsi jótékony nőegylet)** kiállítására, mely a női kézi munka és háziipar cikkei fogja a nagy közönségnek bemutatni, napról-napra szép számmal érkeznek be a jelentkezések úgy Pécsről, mint a vidékről. Figyelmezteti az egyesület a kiállítani szándékozó hölgyeket, hogy bejelentéseikkel sokáig ne késlekedjenek, mert a bejelentések határideje augusztus hó 15-én lejár.

— **(Diszgyakorlat)** A pécsi önkéntes és városi, valamint a Zsolnay gyárbeli tűzoltó egyesület tagjai vasárnap reggel 5 órakor kezdődőleg diszgyakorlatot fognak tartani a vásártéren fekvő városi tűztoronynál. Impozáns látványt ígérkezik a mintegy száz főből álló tűzoltóság felvonulása és csoportos gyakorlatai. Gyakorlat végével a Zsolnay gyárbeli tűzoltó zenekar fogja a gyakorlatban résztvevő tűzoltókat a városház elé kísélni zeneszóval.

— **(Gyámpénztári számadások)** Pécs város gyámpénztári számadásait az 1894. évről f. hó 18-án d. u. 3 órakor fogja felülvizsgálni a közgyűlés által e célra kiküldött bizottság.

— **(Szökési mánia.)** Cseke Józsefről, a cipőművészet kezdő bajnokáról szól az ének. Cseke csak 17 éves, három éve, hogy e rögös pályán halad, mégis tizennyolcszor szökött meg gazdájától — Orbán Imrétől. A jó lelkű cipésmester ifjúkori könnyelműségnek vette a Jóska gyerek tizenhétbeni szökését, gondolva, azért is embert csinál a kölyökből, de a bőrében nem féro cipész nebuló legutóbbi, tehát tizennyolcadik szökése más fordulatot adott az érdemes mester gondolkodásának. Cseke József ugyanis, ki nem különben több ízben „kaszszirozott” gazdája számára, az elmúlt vasárnapon egy kisebb munkaért járó 70 krral megszökött, s azt az

szolgálat nem pont-os. Már legalább nem valami nagyon pontos.

Hanem azért nevezetes hely ez a vendéglő. Egy jóképű pincér, kinek a szája csak valamicskével kisebb terjedelmű, mint a híres kiel csatorna, elibénk ugrik s bőséges pincér routinnal a becses étvágyunkat puhatólja.

— Van-e valami meleg étel? — kérdi egyikünk.

— Hogy gondolhat ilyenre uraságod, — felel a jó fiú, — délután öt órakor meleg ételt! Ki hallott már ilyet? Egyenek az urak hideget, például sajtot.

— Hát csak hozzon, de aztán gyorsan.

Egynéhány perc, — gondolom hatvanhat perc, — után hosszú képpel jön vissza a derék ganiméd:

— Sajnálom, a sajtot már mind megették...

Azzal adós maradt, hogy a sajtot sajnálja e, vagy azokat, akik azt megették, vagy pedig minket sajnál, hogy már nekünk nem jutott belőle.

— Egyenek az urak jó gulyást. Egészen friss.

— De hisz' az előbb mondta, hogy nincs a konyhában tűz.

— Az nem tesz semmit; öt perc alatt kész lesz a gulyás.

Igétét fényesen be is váltotta. Öt perc alatt csakugyan előttünk párolgott a század legnagyobb portentuma, az öt percek alatt kotyvasztott pillanatgulyás, mely inycsiklandó komedenciánál csak az a has lehetett izletesebb, melyet derék őseink a germán historiografusok ráfogása szerint hajdanán a nyereg alatt puhítottak. A Borszem Jankó Reb Menahem Cicesbeiserja jó lélekkel bevehetné átkozódásaiba:

— Edjél te Boronyo-Kinlódon frissen főzött golyásoshust a te jomrodba bele.

utolsó krajeárig elmulatta. Nagyon természetes, hogy ebbeli félelmében az üzlet tájékára sem mert nézni, de megkeresték őt a rendőrség küldöttei, kik azután a romlott cipész csemetét egy kis bűnbánatra a torony alatti épület nyugvó termeibe szállították.

— **(Telekkönyvi betétek.)** Pécs város részére a rendszeres telekkönyvi betétek szerkesztése kezdetét vette, és ennek a hivatalnak az elhelyezése Pécs város közönsége a Nádosy-féle házban bérlet ki helyiséget, a hova egyszersmind a földadó nyilvántartási hivatal is áttétezt. Ennélfogva a közönség tájékoztatása végett tudatjuk, hogy a betétek szerkesztése alatt adóügyben felvilágosítást, úgy adóbizonylatokat a hivatalos órák alatt az ott működő Puskás Andor földadó nyilvántartónál szerezhetik be az illetők.

— **(Mehalt az operáció alatt.)** Valóságos csodaorvosnak tartották Bonyhádon Oblath Adolf dr. orvost, kihez messze vidékről is hoztak olyan betegeket, kiknek életéről már lemondtak. Nagy hirnevében azonban — írja szegzárdi tudósítók, — erős csorba esett a napokban, mert keze alatt egy beteg meghalt. Böröc Mihály, 34 éves vasuti lakatoson, kinek gyógyíthatatlan torokbaja volt, végzett az orvos operációt e hó 8-án, de oly szerencsétlenül, hogy a beteg az első vágásra kiadta lelkét. A vizsgálatot megindították. Hanzel Ignác dr. vármegyei főorvos és Herczeg Gyula dr. szegzárdi kórházi orvos boncolták fel a Böröc Mihály holttestét.

— **(Iskola-ünnepély.)** Udvardon valóban szép és lélekelmő ünnepély folyt le az ottani iskolában tegnap, mely alkalommal a tanító az iskolaszéki tagok előtt a gyermekeknek magyar nyelvben való előhaladását mutatta be. Igazán gyönyörűség volt hallani — írja tudósítók — hogy milyen szépen olvasnak és szavalnak magyarul a bosnyák gyermekek. Imádkozni is magyarul imádkoztak kórusban. Ünnepély után a gyermekek közt apró jutalmakat osztottak ki. Azonban mint minden fénynek van árnyéka, úgy az udvardi iskolánál is az a baj, hogy a mintegy 90 főre rugó gyermek-sereg egy szűk kis alacsony terembe van bezsúfolva. A tanító lakása is nagyon alacsony és hozzá családos embernek nagyon szűk és nedves. Bizony ezeken az állapotokon segíthetne az ottani iskolaszék, mert buzgó tanítójuk megérdemelné.

— **(Térzene.)** A 44. gyalogezred zenekara pénteken esti fél héttől fél nyolcig tartja rendes sétatéri térzenéjét. Kristóf Tódor karmester személyes vezénylete alatt a következő műsorral: 1. „A költő és a paraszt” című dalmű nyitánya Suppé től. 2. „Wein, Weib und Gesang” keringő Strausától. 3. Miserere és Romanc a „Troubadour” c. dalműből Verdítől. 4. „Penseé hongroise” Czibulkától. 5. Rövid zenei jegyzékek. Egyveleg. (Előszőr.) 6. „Diána” gyovis polka. (Előszőr.)

— **(Munkaadók sztrájkja.)** Hogy mennyi igaz van azokban a nagyhangú kürtölésekben, a melyekben a szociálisták a borsua által való elnyomtatásukat és kizsákmányolásukat hirdetik, szolgáljon mutatoul egy Koppenhágából érkezett távirat, a mely szerint számos norvégiai városban és községben a kőművesek és az ácsmesterek, nem gyözve munkásaik tuizott követeléseit teljesíteni, munkásaikat kizárták

Valamivel a vonat indulása előtt egy zörgős csontu fiatal ur kukkan be kupénk ablakán s lihegve nyögöcsélti:

— Szent isten, itt sincs. Képzelmék csak elvesztetem a feleségemet!

A kocsis tulsó felén valami spiszburger féle uri ember üldögl, ki a mellette szuszogó oldalbordájára pislogva, halkán dörmögi:

— A gazember micsoda szerencsés plánetában született. Milyen barom szerencséje van: elveszti a feleségét!

Egy Bach-korszakbeli adoma jutott az eszembe. Farkasok támadják meg az uton a debreceni civist, kitől a zsandárok elvették puskáját s még jól meg is büntették szegényt. Az éhes ordások már a szürét ráncigálják a jó embernek, ki kétségbeesésében így lázad föl a zsandár-gondviselés ellen:

— Az is baj, ha van puska, az is baj, ha nincs.

Az is hiba; ha van feleség, néha meg az is hiba, ha — elveszett.

Haza érve egy duhaj kedvű, éhes állatsereg vette birodalmába a bumlicug által összevissza rázott földi porhüvelyemet. Egy állatseregletet hoztam magammal haza élvezetes kirándulásomból; egy valóságos menaszériát, melynek fényes fekete testű, vigan ugrádozó apró példányai ezer meg ezer szürös lándzsával rohantak meg fejemet, kezemet, lábamat...

Eszembe jutott a baranya kinlódai pógár filozófiája:

— Bolond ember az, aki idegönbe mögy kocsmát keresni, mikor otthun is van ülögendő számmal.

... Amint hogy igaz is.

Bérczy Károly.

a munkálatokból. Az ilyen különös módon kereset-nélküliekké tett munkások száma meghaladja a két ezret. A jámbor norvég szocialista munkások valószínűleg azt óhajtották, hogy majd ők fogják meg szabni azt a jövedelmet, a melyet a mestereknek élvezni szabad. Ez egyszer a mesterek túljártak legényeik eszén.

— **(Szalmaözvegy férjek.)** Az asszonyokat azok a jó doktorok elküldték a fürdőbe — üdülni.

Nagyon csalódnék, a ki aztán ebből azt következtetné, hogy csak a menyecskék lesznek hálásak. Oh nem: — a férjek is.

Az asszonyka könyes szemekkei bucsuzik:

— De ugy-e jó leszesz? nem csalsz meg?

A férj mosolyog.

— Kis bohó, remete leszek, s a te kis elhagyott szobád lesz az én remetelakom.

A kis menyecske megérkezik a fürdőbe, hűen eljár a kúthoz s utközben mindig férjére gondol, a férj pedig haza megy. szomoruan néz körül a kirepült madár odahagyott fészkeiben, busan, szomoruan, boldog emlékektől kísérvé leül íróasztala mellé s megírja az első 16 oldalra terjedő szerelmes levelet, — s aztán siet a kávéházba, onnan pedig a lövöldébe, vagy máshova, fehér asztal mellett vig kom pániában tölteni a szabadság napját, illetőleg éjjelét.

Jó hajnalelőttbe nyulik az idő, mikor eszükbe jut hazamenni.

Azonban nem mennek haza, hanem még be néznek ide is oda is, a hol isten tudja, milyen régen nem voltak.

Reggel a szobaleány vetetlen találja a tekintetes ur agyát.

— Tekintes ur nem aludt itthon?

— Egy óráig cseppettem. Miért nem nyitotta ki a kaput?

A szobaleány eltágadja, hogy ő is házon kívül töltötte az éjszakát. A tekintetes asszony nem lévén itthon, ilyenkor minden szabad.

Tekintetes ur és szobaleány egy kölcsönös pillantással megértik egymást: — „ha te nem szólsz én se szólok.” — A hallgatás arany.

— **(Körözés.)** Krembs András pécsi cipész-mesternek Hendl Ferenc nevű tanonca már valami két hete világgá ment. Ugy szülei, kik Bükös-dön laknak, valamint gazdája jelentést tettek a rendőrségnél, mely most országosan körözteti a dezertált 16 éves fiut.

— **(A hazard marhahajcsár.)** A szent lőrinci vasuti vendéglőben majd hogy össze nem marakodott tegnap délután egy marhahajcsár a gazdájával, ki azon a vidéken volt borjukat vásárolni. A gazda sokalta a hajcsár, illetve a szálloda istállóiba a borjuk által csinált cechet s így támadott a hajcsár:

— Te kotya, én nem vadlok szopós bornyó, hanem oroság, még se nem kültök el egy délután öt florént...

— **(En Rózsa Sándor vagyok.)** Éjfélok, egy természetes vastag bajuszos ember lépett egy külvárosi kocsmába, ahol duhaj legények hegedültettek maguknak. Az ember asztalra hánytá tarisznyáját, kalapját s ráparancsolt a cigányokra, hogy az ő nótáját huzzák.

— Ejnye, hát kicsoda maga, hogy úgy parancsol? — kérdezték a legények.

Mire büszkén vágta oda a természetes ember:

— En Rózsa Sándor vagyok.

— Arról mi nem tehetünk, — feleltek a legények s tovább is huzatták a cigányokkal.

Erre az állítólagos Rózsa Sándor, látván, hogy a név nimbusával nem hathat, egy tízforintost vett ki a bugyellárisából s azt lobogtatta a cigányok felé, akik erre megadták magukat, s azonnal átpartoltak az ő asztalához s ő neki muzsikáltak.

Ebből először kocsmái belháboru, majd külvárosi támadt, melyet a rendőrség döntött el.

A kelepcebé került vastag bajuszos ember erre kijelentette, hogy öt tulajdonképpen nem Rózsa Sándornak, hanem Makai Jánosnak hívják, a nevét azért tagadta el, mert félt, hogy a felesége valahogy megtudja, hogy „garázdálkodott.”

— Hát miért garázdálkodott kend, kérdezték a rendőrök.

— Miért? Azért, hogy nem juhászkatya az ember, hogy örökösen vizen legyen, — érvelt elkomorodva a vastag bajuszos ember, aki egyébiránt bár gyöngén, de ittas volt.

jének. Mindenki menekül: a ki csak teheti. A fel-futók és leanderek által illuzionált nyári helyiségek esténként bus (?) szalmaözvegyek találkozó helyei, kiket hivatásuk nem enged ki vaskörmei közül. A hagyományos cápákat az adriai tenger ismét felszínre hozta s élelmes riporterek az idén sem mulasztják el, hogy néhány jámbor családapát ne helyezzenek félelmes torkukba. A tizenhárom bratkovcei vértanút már eltemették, kesergő anyáikat pedig az osztrák zsarnokságot ostromozó vezércikkkel sikerült megvigasztalnunk s hogy a huszárok ma-holnap szabad lábra kerülnek, azt örök életükben fogják sajnálni, mert ezáltal közönséges halandókká degradálódtak.

A politika szünetel, de a közeledő választások már előre vetik árnyékukat. Bánffy báró megsemmisíteni készül az ellenzéket, ami biztosan nem fog neki sikerülni. Többi itt idéző minisztereink pedig állandóan látogatnak. Vlassich a baba-képző intézettől kezdve a komor hivatású temetkezési vállalatokig a főváros egyetlen szakmájába vágó intézményét sem hagyja látogatlanul. Dániel Ernő még az új-vásártéren is szerez helyi tapasztalatokat s Percel nemcsak az egészségesek, de a kórházi betegek érdekeiről is személyesen győződik meg. Vészes sejtelen szállja meg a szegény adófizetőket, sokat török fejüket e rébuszon; mit jelent e lázas sürgős-forgás? Pótadók, adóemelések, új reformok alakjába öltöztetett szekaturák stb. Pedig ha igazat adhatunk annak, mit gonosz nyelvek rebegnek, úgy a mi minisztereink igen fifikus páciensek, kik a mozgást előíró hasznos orvosi rendeleteket a célszerűvel tudják egybekapcsolni.

Van azonban komolyabb tárgy is. A millenniumra elkészülendő építkezések serényen haladnak előre. A vámház-köruton és a Hunyady-téren pompás vásárcsarnokaink lesznek, melyek hatalmas méreteikkel és modern berendezésükkel nagyban hozzá fognak járulni az élelmi szerek jutányosabb beszerzéséhez. A Rákóczy-téren bajosan készülnek el a millenniumra. A tüzoltók új laktanyája — a régi temető közelében fekvő félreeső helyen — izléstelen homlokzatával és istállószéri külsőjével éppen nem válik a főváros díszére. Jellemző, hogy a gazdag Budapest mily kevés gondot fordít monumentális építkezésekre. Az új városház semmiben sem üt el külsőjével a környező bérkaszányaktól s a réginek külső benyomása és önnáló fekvése inkább felel meg a követelményeknek. 350 ember dolgozik a földalatti villamos vasut munkálatainál s az Andrássy uti vonal még ez évben átadatik a forgalomnak. Az Andrássy ut végén levő lépcsőzetes jelvénytől a tó felszínéig fokozatosan felfelé fog a villamos pálya előtörni, úgy hogy a végállomás már a föld felszínén lesz. Váraklan nehézségekre bukkantak e ponton az ásatások alkalmával, a mennyiben karvastagságú sugarakban bugyant ki a forrásvíz és 15 napon keresztül öt gőzszivattyú működött az összegyűlt vízmennyiség eltávolításán, mely penetrans kénhidrogén szagot terjesztett. Az e pályán közlekedő villamos kocsi, mint tervrajzokból kivehettem, minden kényelemmel el lesznek látva. Belsejük elektromos fényvel világítva, átláthatlan tükörrüveggel lesz bálelve s balesetek elhárítására a legmesszebb menő óvintézkedések fogantottatnak. A pálya mentén levő állóhelyekről 12 kölépcső vezet a felszínre.

Impozáns látvány, mely a föld belsejéből jövő utasokra a végállomásnál vár! A középkor minden romantikáját egyesítő és a történelmi főcsoportot magába záró kolosszális szigeti építkezés, melyhez izléselesen karcu vashíd vezet a kristály tiszta és a tengerészeti kiállítás hajóit hordozó tavon keresztül a közép- és ujkor mindenféle építkezési módjait közvetlen hátsólag tükrözi vissza. A vajdahunyadi vár eleven másolata, hatalmas kapujával és bástyáival tűnik fel először, a háttérben tornyok, kupolák és ókítmények egész erdejével. Itt lesznek felhalmozva nemzetünk történelmi ereklyéi s itt nyitja meg koronás királyunk a nemzet évezredes ünnepélyét. Rengeteg a városliget fáiban véghez vitt pusztítás, melyeknek negyedrésze sem maradt meg, hanem helyet engedett a kiállítási építkezéseknek.

A hitel és pénzügyi csarnok közvetlenül a renaissance várrészletek elé építve, ezekkel riktó el-lentéket képez. Itt a világ összes pénznemei és hazánk finánciális viszonyaira vonatkozó objektumok ki lesznek állítva. Az egész kiállítási terület zausolva van már elkészült s elkészülendő építkezésekkel s bizony hiába kerestünk itt ott szabad teret. A megíjtott és és hátsó szárnyával megtöltött iparcarnok teljesíti régi hivatását s közelében épül a kiállítás egyik nevezetessége: a gépcarnok. Az egész hatalmas épület tiszta vasból van konstruálva s elég tágas néhány száz kiállítónak. Hasonló dimenziói vannak az ünnepélyek csarnokának, hol történelmi jelmezes felolvasások és idegen nemzetek eljött képviselőinek fogadtatására rendeztetnek. De mindezeket felülmúlja a magyar kir. államvasutak állandó közlekedésügyi csarnoka, óriási kupolájával, mely fényes nap gyanánt uralkodik a környező kis bolygókon. A Ganz gyár építkezései, a virágkiállítás állandó csarnoka, a bányászati, erdészeti, mezőgazdasági, malomipari, stb. pavillonok egytől-egyig impozánsnak ígérkeznek. A

külső építkezések ez év folyamán befejeztetnek s a többi időt a belső berendezés veszi igénybe. Tavaszra az egész kiállítási területet csinosan parkirozzák, mi által több eleve-ség költözik az épületek fárasztó egyhangúsága helyébe. Nagyiparunk még csecsemő-korát éli, e téren tehát semmi különöset se várjunk. Ha a kiállítás sikerül, a főúrdem egyedül Lukács Béla volt kereskedelemügyi minisztert illeti, ki szerényen és zajtalanul működve, buzgóságával hosszú évek alatt érlelte meg azon gyümölcsöket, melyeket mások szednek le. A párisi világkiállítást négy millió ember kereste fel s a mi statisztikusaink már előre ilyen számokról beszélnek. Magyarországnak fele annyi lakosa sincs, mint a köztársaságnak, azonkívül sok az ellenségünk, kik bizonyára nem fognak tömeges látogatással tüntetni. Megelégedhetünk a felével is, de annyit már biztosan elérünk. Vannak azonban árnyoldalai is a milleniumi készülődéseknek! A drágaság minden téren mutatkozik: bihetetlenül emelkedik a házber, az élelmi szerek roppant árakat érnek el. Két szobás kis lakás a város belső területén 300 forintot alul már ma sem kapható, a hua kezd luxustárggyá válni. Kishivatalnokaink s a szegényebb néposztály keserves nélkülözésekkel adóznak a nemzet évezredes ünnepére, az utóbbi nem is annyira, mert munkás kezek most mindenütt kellenek s állandóan idegen munkások százai özönlének be.

Nem dicsekedhetnénk vele, ha valami külföldi megtekintené a kiállítási munkálatok feliratos táblait. Korb és Giergl, Neuschloss, Wellisch, Löwy s csak elvétve akad magyar hangzású név, mint Alpár Ignác, ki a történelmi főcsoport szentális tervezője. Nem vonom kétségbe fenn nevezett urak magyar voltát és hazafiságát, de mikor Álmos, Árpád, Lebel, Bulcs és Tuhutum emlékének áldozunk, valami idegenszerű rejlik ez egyszerű nevekben: mintha a magyar már idegen lenne hazájában. Csititsuk sovizmusnak elkeresztelt hazafiságunkat, utójára Eiffel sem volt francia származású és mégis ő tette halhatatlanná a legutolsó párisi világkiállítást, bár később piszkos üzelmek bizonyultak reá s mocskolták be nevét. Ami az élelmiszereket illeti, az új vásárcsarnokok és a sertésvesz elmúlása meghozzák majd üdvös következményeiket, de a háziurak nagylelkűségében éppenséggel nem bízhatunk. Irott malasztan kívül talán majd gondoskodik a kiállítás igazgatósága vendégeink olcsó elhelyezéséről, de csak talán...

Mit szóljak magáról a fővárosról, mely gyors fejlődésével Amerika minden metropolisát túlszárnyalni készül s győzelmesen tekint a kiállítási tűzpróba elé. A modern csatornázások, melyek hónapokon át tették óriási vakondturások színhelyévé a boulevardok széles utjait, bevezetésükhöz közelednek. A lóvasut vilamossá alakítása is megkezdődik az őszre; kürtős Lehelutódoz engednek helyet a modern csilingelésnek.

A városligeti állandó műcsarnok befogadni készül jeles művészeink alkotásait s az új országház nagyterme szines mezbe öltözködik a jövő év május havában megtartandó millenári díszülésre. Azonban sem az országház, sem a vámháztéri híd a kiállítás tartama alatt nem fejeztetnek be; ez utóbbira nézve elkészülhetünk felhozandó ürügyekre, holott az idő rövidsége lesz a természetes ok. Diadaloszlop, esküteri híd, Kossuth Lajos utca szabályozása, a Gellért-hegy rendezése és sok szép megpendített idea papiroson maradt. Sokat akart a szarka, de nem bírta a farka!

A villamos világítás ügye is kudarcot vallott a holdvilággal szövetségelt légszesztársulat ellenében, mely biztos vokaokra számíthat a főváros kösgyűlésein. Az Andrássy ut ugyan magas póznákra helyezett elektromos ivlámpáival pártalan látványt nyújt az esteli órákban, de ha a magyar vendégszeretet által kapacitált jámbor külföldiek éjszaka térnek a mellékutakban fekvő lakásaikra vissza, legalább jogosan elmondhatják hazájukban, hogy még vannak helyek Budapesten, melyek Ázsiával sokat hangosított rokonságunkra emlékeztetnek.

Máskülönbön itt is gyakran meg vagyunk akadva az időjárással. A kánikulát jó-olt Falb ezen körül-ményt oda magyarásza, hogy az oroszok által fokozatosan eltűzelt erdők szabadon hagyják végigérvölteni Szibéria zordon hidegét. Az összes nyári mulatóhelyek tulajdonosainak nevében hát azon kérelemmel fordulok a most ósrokonokban utasó népszerű Zichy Jenő grófhoz, hogy hasson oda az oroszok mindenható cárijánál, miszerint kegyeskedjék Falb ur csalhatatlanságát óserdők ültetésével igazolni.

R ó z s a.

T Á V I R A T O K.

— **Merénylet Sztambulow ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mint Szófi-ából táviratilag jelentik, tegnap este Sztambulow volt bolgár miniszterelnököt, amint Petkow-val, volt miniszterársával az Union klub-ból hazatért, négy felbérelt ember revolverlövésekkel életvesz-

Holt szezon a kiállítás előtt.

Budapest, 1895. jul. 15-én.

Az a népvándorlási áradat, mely Kárpátoktól Adriáig mozgásba hozta a nyaralni vágyó városi lakos-ságot, pusztításának legélelnebb nyomait természetesen a fővárosban hagyta hátra. A kiállítási munkálatok és a dühöngő építkezési láz száharai jellegűt kölcsönöztek a főváros amugy sem ozondús levegő-

Ilyesen megsebesítette. Sztambulow szolgája is megsebesült; Petkow sértetlen maradt. A hír óriási szenzációt keltett az egész Bulgáriában. A merénylet következményei végzetesek lehetnek Bulgáriára nézve. Mint egy később érkezett távirat jelenti, Sztambulowot jatagánnal és törzsúrassal sebesítették meg. Rettenetesen össze van szurkálva és megcsontítva. Fején három törzsúrassal és egy revolverlövést ejtettek. Két karját azonnal amputálni kellett. A közvelemény a jelenlegi kormány bűnrészességéről beszél. Az összes külföldi hatalmak képviselői megjelentek Sztambulow lakásán; míg a kormány tagjai közül egy sem. Sztambulow állapota reménytelen, a katasztrófát minden órában várják. A tettesek közül állítólag egyet még tegnap éjjel elfogtak. Óriási a panik az egész országban, az orosz aknamunkát látják a véres eseményben.

— **A jószívű Oroszország.** A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy Oroszország ismét diplomáciai viszonyba akar lépni Bulgáriával. Szófiában mint a többi hatalmak, félhivatalos ügyvivőt akar tartani.

— **Bánffy b. ismét uton.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bánffy b. miniszterelnök ma reggel Bécsbe érkezett. Innen Ischlbe megy, a hol — hir szerint — az ezredéves kiállítás programját fogja a királynak bemutatni és előterjesztést tesz a királynak a kiállításon való részvétele tárgyában.

— **Az angol parlamenti választások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Angliában a tegnapi napig az új választások alkalmából 172 unionistát, 27 liberálist, 4 Parnellistát, 4 antiparnellistát és egy munkáspártit választottak meg. A bukottak közt van Cair Hardie ismert munkásvezér is.

Művészet, irodalom.

Páratlan siker. Általános panasz volt Magyarországon mindig az íróknál és könyvkereskedőknél, hogy a közönség nem vásárol könyveket. Legjobb íróink új regényeit is alig lehetett egy év

alatt ezer példányban elhelyezni. Tudományos munkák nál pedig a legjobb esetben néhány száz példányra lehetett felvinni. Annál feltűnőbb tehát az a siker, melyet alig néhány hét alatt az Egyetértés kiadóhivatala által forgalomba hozott „Röptében a Nagyvilág körül” című amerikai díszmű elérte. E díszműből most jelent meg az ötödik füzet s máris 8600 példányra emelkedett füzetenkint a fogyasztott mennyiség, s napról-napra tömegesen jelentkeznek az új előfizetők. A hozzánk most beküldött 5 dik füzet a következő egész oldalas fényképeket tartalmazza: Hotel de Ville, Páris. — Themserakpart és Obeliszok. London. — Trochsachs, Skóthon. — Régi királyi muzeum Berlinben. — A Kolosszeum belseje, Róma. — Narancs-udvar és mecse, Cordova, Spanyolország. — A modern Athén, Görögország. — Sphinx sétány, Egiptom. — Capernaum Galiliáa, Palestina. — Andrásy ut, Budapest. — Totem-oszlopok, Alaska. — A fehér ház, Washington. — Mammoth Hot Springs (meleg források) Yellowstone, Nemzeti park. — Mexico város panorámája. — Mindegyik kép rövid, érdekes magyarázható szöveggel van ellátva. — Az egész mű 256 változatosan összeállított fényképet tartalmazva, nagybecsű gyűjteményt fog alkotni, melyben gazdag és szegény, öreg és fiatal egyaránt élvezetet fog találni. Egy 16 képet tartalmazó füzet ára postai küldéssel 35 kr. Előfizethető 4 füzetre 1 frt 40 krral, 8 füzetre 2 frt 80 krral, 16 füzetre 5 frt 60 krral. Az előfizetési díjak az Egyetértést kiadóhivatalába Budapestre küldendők.

Az új Idők. Herczeg Ferenc lapja „Magyarországi népviseletek” címen érdekes ciklust kezd meg azokról a népies viseletekről, melyek a milléniumi kiállításon be lesznek mutatva. Az illusztrációk mind eredeti főlvételek után készültek. Vannak továbbá a ma megjelent 30. számban szépirodalmi közlemények Herczeg Ferenc, Mikszáth Kálmán, Bródy Sándor, Pósa Lajos és Papp Dániel tollából. Figyelmet kelt a műmelléklet, mely Baditz Ottó „Almodozás” című képeinek sikerült reprodukciója. Az Uj Idők kiadóhivatala (Andrásy ut 10. szám) kívánatra bárkinek ingyen küld mutatványszámot.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC

Hirdetések.

11454. sz.
tlkvi 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Stern Mór végrehajthatónak, Ács János végrehajtást szenvedő ellen 126 frt 35 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécsvárad község határában fekvő, a pécsvárad 1163. sz. tjkvben felvett + 482. hsz. 317. sz. házra és belsőre Nagy Jenő t. főügyész által tett utóajánlat következtében 400 frtban az árverést eirendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órakor Pécsvárad község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak, de csakis a magasabb ajánlat, 33 frton felül.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át. vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. é. nov. 1. 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-nek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi június hó 2. napján. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Vodicska Ferenc
kir. törvényszéki albiró.

**Hirdetések jutányosáron
vétetnek föl kiadóhiva-
talunkban.**

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására adni, hogy

könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatvány-
raktár és papirkereskedésemmel

Pécsett, Mária- és megye-utca sarkán

(a királyi-táblai épület átellenében) levő saját házamba költöztem át. Tisztelettel

TAIZS JÓZSEF.